

С киме и чиме се бори Марин Лепен

Дописник радиостанице Глас Русије Андреј Жвирблис је добио ексклузивни интервју Марин Лепен – лидера једне од утицајних француских странака.

Национални фронт 2012. године обележава 40. годишницу. Све се мења: странке, мења се друштво. Што се променило, према Вашем мишљењу?

Током последњих 25 година се променила ситуација у свету. Ступили смо у еру глобализације, која резултира постепеним брисањем граница међу нацијама. Национални фронт је спочетка био либерална странка. Данас се међународни либерализам трансформисао у ултра-либерализам. Национални фронт, дакле, иступа не само за повратак граница, већ и за јаку и стратешку државу. Странка увек личи на свог лидера. Из стотину разлога Жан-Мари Ле Пен и Марин Ле Пен нису иста личност. Имамо различито животно искуство. Он је старији од мене 40 година и преживео нешто, што ја нисам.

У Русији је недавно створен Народни фронт. У вези са тим је било много спекулација. У називу ваше странке има реч фронт. Имате ли ви неприатеље?

Свакако, постоје непријатељи. Они спадају у тоталитаризам, као што су у 20. веку тамо спадали комунизам и нацизам. Чини ми се да у 21. веку постоје две велике тоталитарне појаве. Једна од њих је глобализација с теоријом „све је за продају“. Друга је исламизам, када све мора да буде строго у оквиру религиозних правила. Свака религија може да буде тоталитарна. Међутим, особина исламизма је у томе, што не постоји граница између световног и духовног живота. Управо с том тешкоћом су се суочиле арапске револуције.

Не судим исламу. Постављам питања: морамо ли да бранимо нашу самониклост – европску, француску? Проблем се крије не у религији, већ у политичко-религиозним групама које теже да крше законе, у нашем случају законе француске републике. Углавном су то радикали, који иступају у име своје религије уместо тога да се подреде уставном закону и традиционалним вредностима земље која је их прихватила.

Увек се говорило да је Национални фронт расположен довољно евроскептично. Данас кажу да је Марин у већој мери проевропљанка него њен отац. У чему се променио ваш поглед на Европу?

Да, везана сам за Европу. Осећам се Францускињом за хиљаду одсто, али припадам и европској цивилизацији. Међутим, отворени сам противник ЕУ, антидемократске конструкције која тежи да води нације кроз понизне услове финансијских тржишта. ЕУ све више подсећа на блажи облик Совјетског Савеза, где технократи, које нико није бирао, намећу своје директиве, владају без народа, понекад и против њих. Та европска конструкција, мислим, машина је за производњу незапослених, беде, уништавање националног идентитета. Треба саградити Европу нација, Европу сарадње. Међутим, ради тога је потребно стећи део нашег националног суверенитета, јер се не смеју газити интереси народа ради профита олигархије, која је одлучила да обнови дужничко ропство. Треба много радити да би се вратили дугови финансијским тржиштима. Тај модел, према мом мишљењу, близу је експлозије. Моја улога је у убрзавању те експлозије и у изградњи Европе слободних и суверених нација.

(Глас Русије)